

han under denna resa i afseende på fornlemningarne iakttagit och vidgjort, inhemtas af hans i början af följande året inlemnade Berättelse. Denna berättelse, upptagande 196 foliosidor, innehåller beskrifningar öfver ett stort antal fornlemningar, till en del upplysta af omkring 300 med synnerlig omsorg och skicklighet i texten utförda pennritningar, en lista på upptecknade egendomliga ord i Östgöta folkspråket jemte ordstäf och några märkligare ortnamn, samt talrika anvisningar i afseende på personer och lokala förhållanden, till ledning för Akademiens åtgärder till fornlemningarnes vård och samlingarnes förkofran. Sedan Akademien den 15 April 1862 till Kongl. Maj:t inlemnadt berättelsen, med vitsordande af det utmärkta nit och den berömliga omtanka, hvarmed Antiquitets-Intendenten fullgjort sina åligganden, och Kongl. Maj:t i nådigt svar den 25 April s. å. bifallit Akademiens förslag, att berättelsen må i Akademiens archiv förvaras, samt att ett urval af hvad, som företrädesvis eger vetenskapligt värde eller allmänt interesse, må af Akademien från trycket utgifvas, har Akademien uppdragit åt sin Sekreterare att besörja ett sådant utdrag till införande i den antiqvariska tidskrift Akademien beslutat utgifva. Det hade visserligen varit önskvärdt att alla de teckningar, berättelsen innehåller, hvilka åt denna gifva ett ökadt värde, kunnat vid tryckningen återgifvas; men då detta skulle hafva medfört större kostnad, än Akademien förmår bestrida, har Akademien funnit sig nödsakad stanna vid meddelandet af några få prof, utförda af Gravören Ph. Henr. Mandel genom fotolithografi, en ny method, hvilken utan tvifvel, i den mån uppfinningen genom nya försök vinner större fullkomlighet, kommer att blifva af stor vigt, såsom beredande mycken lättnad, fullkomlig trohet och minskad kostnad vid ritningars allmängörande.

Det må slutligen här nämnas, att Antiquitets-Intendenten Säve år 1862, under sin andra resa, besökt